

hed, i lukkethed, det er en lovgivningsproces, som er uden for offentlighedens rækkevidde.

Nu taler vi så om en sag i Finansudvalget, hvor der er stillet 45 spørgsmål og kommet svar, som er offentligt tilgængelige. Alle kan tage dem, debattere dem, diskutere dem, og de kan bruges som udgangspunkt for en debat her i Folketingssalen om nøjagtig det samme. At sige, at den proces er at sammenligne med Europaudvalgets behandlinger og given mandat om fredagen bag lukkede døre, er simpelt hen ikke seriøst. Det håber jeg altså vi kan blive enige om. Det er altså at forsøge at dreje den her debat helt ud på et skævt plan i forhold til det vigtige arbejde, der ligger i at gøre arbejdet i Europaudvalget mere åbent for offentligheden.

OG så må jeg sige til hr. Jørn Jespersen, at jeg kan forstå, at vi i virkeligheden har den her debat en dag for tidligt, for hr. Jørn Jespersen havde hellere set, at vi havde haft debatten i morgen efter regeringens fremlæggelse af en liste, som regeringen i medierne har sagt at den vil fremlægge, om overflødige råd, nævn osv. Hr. Jørn Jespersen ved jo godt, at der også er spurgt om, hvorvidt man vil svække forskning inden for miljøområdet, i lyset af at man vil oprette miljøinstituttet. Det ligger der jo svar på i Finansudvalget, og det kan hr. Jørn Jespersen også gå i krig med og ellers få den diskussion bragt videre frem i behandlingen.

KL 11.15

Det er jo heller ikke sådan, at når debatten i dag er slut, er behandlingen af det her spørgsmål også slut. Det fortsætter jo med behandlingen i Finansudvalget, og efterfølgende kan behandlingen af beslutningsforslaget genoptages, og der kan jo selvfølgelig stilles nye spørgsmål og komme nye relevante oplysninger frem.

Helle Sjelle (KF):

Danmark står over for mange udfordringer her i begyndelsen af det nye årtusinde, det gælder ikke mindst på vores miljøområde.

Vores viden og fokus på forskellige former for miljøbelastning og forurening bliver større og større. Aldrig før har vi været så optagede af at beskytte vores natur og omgivelser, som vi er nu. Også EU-samarbejdet har betydet en styrkelse af miljøområdet, og en lang række af de regler, som i dag er bestemmende for vores adfærd i miljøet, er baseret på de fælles direktiver, som er vedtaget i EU.

Også inden for det her samarbejde er der blevet mere og mere interesse for at sikre, at vi gi-

ver naturen videre til vore børn i en ordentlig stand. Vore handlinger i forhold til vore omgivelser må derfor også være præget af omtanke og hensyn.

Men al den viden, vi råder over, og al den regulering, vi foretager på baggrund af den, er også uhyre teknisk. Man skal næsten være kemiingeniør for at kunne forstå et bilag med grænseværdier i et af EU's miljødirektiver, det er der jo heldigvis også nogle politikere, der er, men generelt er politiske beslutningstagere stærkt afhængige af ekspertgrupper med den fornødne indsigt for at kunne formulere den politik og de regler, der skal sikre vor natur. Det gælder måske i højere grad for miljøområdet end for så mange andre politiske områder.

Spørgsmålet er så, hvordan vi kan sikre, at offentlige midler anvendes på den mest effektive måde, når det drejer sig om at sikre miljøet, for det er et mål, som vi i Det Konservative Folkeparti er meget enige i.

Man kan selvfølgelig forlade sig på, at ekspertgrupper, forskningsmiljøer, som det blev udtrykt i ministerens tale, altid bidrager med hundrede procent objektive vurderinger og til enhver tid formår at holde sig uvildige med hensyn til udformning af de regler, som de måske selv har været med til at levere data og analyser til. Men man kan også, og det er vi meget enige med miljøministeren i, vælge at foretage vurderinger af kommende miljøregulering i et organ, der har sin totale uafhængighed af den regering, der formulerer miljøpolitikken, og af det ministerium, der formulerer paragrafferne.

Derfor synes vi konservative, at det er en overordentlig god idé at oprette et institut for miljøvurdering, et institut, der kan være med til at sørge for, at vi når vore miljømål på den mest effektive og resultatorienterede måde, der kan være med til at sikre, at vi har et godt, fagligt solidt grundlag for vore prioriteringer, og kan medvirke til, at vi udnytter vore skatte kroner på den mest hensigtsmæssige måde.

Rent fagligt forventer vi os meget af instituttets evne til at indsamle viden og data fra udlandet, vi kan nemlig sagtens gøre god brug af de miljødata, der genereres andre steder end lige præcis i den danske ekspertverden. Vi har for længst anerkendt, at mange miljøproblemer er grænseoverskridende, og derfor skulle vi også gerne drage god nytte af den viden, som vi får udefra, og det mener vi at et institut kunne være med til.